

ΜΕΓΑΛΩΣΑΜΕ ΣΑΝ ΠΑΙΔΙΑ

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator

Κυριακή, 22 Ιανουάριος 2017 17:47 - Τελευταία Ενημέρωση Κυριακή, 22 Ιανουάριος 2017 18:02

ΜΕΓΑΛΩΣΑΜΕ ΣΑΝ ΠΑΙΔΙΑ

Δεν έχει σημασία ποιός έγραψε το κείμενο. Το βρήκα περιθωριοποιημένο σε κάποια αρχεία μου και διαβάζοντάς το συνειδητοποίησα πολλά πράγματα και κύρια τα στάδια της καθημερινότητας που περάσαμε εμείς που μεγαλώσαμε. Στα περισσότερα από αυτά δεν χρειάζεται να μας ταξιδέψει η μνήμη μας. Τα ζούμε και στην σημερινή καθημερινότητα είτε σε κάποια σχολεία χωρίς θέρμανση, είτε σε κάποιους καταυλισμούς χαμένους στο χιόνι, είτε σε κάποιους διαδρόμους νοσοκομείων, είτε σε κάποια γαυγίσματα σύγχρονων πολιτικών σκουπιδιών.....

ΜΕΓΑΛΩΣΑΜΕ ΣΑΝ ΠΑΙΔΙΑ

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator

Κυριακή, 22 Ιανουάριος 2017 17:47 - Τελευταία Ενημέρωση Κυριακή, 22 Ιανουάριος 2017 18:02

«Δυσκολεύομαι να αντιληφθώ πώς μεγαλώσαμε. Θυμάμαι πάντως ότι ήμασταν μια γενιά στην αναμονή. Περάσαμε την παιδική μας ηλικία περιμένοντας. Έπρεπε να περιμένουμε δύο ώρες μετά το φαγητό πριν κολυμπήσουμε. Έπρεπε να κοιμηθούμε το μεσημέρι για να παίξουμε το απόγευμα. Έπρεπε να περιμένουμε αρκετή ώρα μέχρι να περάσει ο πόνος από το πέσιμο. Έπρεπε να περιμένουμε με κρατημένη την αναπνοή μέχρι να φύγει εντελώς η γεύση του μουρουνέλαιου. Έπρεπε να περιμένουμε ώρες ατέλειωτες μέχρι οι καθηγητές μας να αναρτήσουν τα αποτελέσματα των εξετάσεων. Έπρεπε να περιμένουμε επτά ολόκληρες μέρες για να πάρουμε το βδομαδιατικό χαρτζιλίκι. Έπρεπε να περιμένουμε μήνες ολόκληρους μέχρι να φύγουμε για διακοπές στο χωριό του παππού και της γιαγιάς.»

Πάντα στην αναμονή. Απορώ πώς μεγαλώσαμε. Κι όταν τέλειωνε η αναμονή τότε ταξιδεύαμε. Ταξιδεύαμε με τη φαντασία μας σε τόπους μακρινούς. Συναντούσαμε αγαπημένα πρόσωπα που δεν είχαμε τολμήσει να τους δείξουμε την αγάπη μας. Ταξιδεύαμε και με αυτοκίνητα στριμωγμένοι στους μικρούς τους χώρους, χωρίς ζώνες ασφαλείας και αερόσακους. Ταξιδεύαμε και με πλοία χωρίς το σύνδρομο της τουριστικής θέσης. Ταξιδεύαμε και με ποδήλατα χωρίς κράνη και προστατευτικά. Περνάγαμε ώρες ατέλειωτες κατασκευάζοντας αυτοσχέδια πατινία, το συνηθέστερο μεταφορικό μας μέσο. Ανεβαίναμε

ΜΕΓΑΛΩΣΑΜΕ ΣΑΝ ΠΑΙΔΙΑ

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator

Κυριακή, 22 Ιανουάριος 2017 17:47 - Τελευταία Ενημέρωση Κυριακή, 22 Ιανουάριος 2017 18:02

σε μοτοσικλέτες χωρίς δίπλωμα. Παίζαμε με αυτοσχέδιες κούνιες κρεμασμένες σε αμφίβολης σταθερότητας κλαδιά. Παίζαμε μακριά γαϊδούρα χωρίς ποτέ κανέναν να πάθει εξάρθρωση. Φεύγαμε το πρωί από το σπίτι και κανείς δεν μπορούσε να μας βρει. Τότε δεν υπήρχαν κινητά. Είχαμε καυγάδες, κάναμε καζούρα ο ένας στον άλλον και μάθαμε να το ξεπερνάμε. Σπάζαμε τα κεφάλια μας και η ζημιά θεραπευόταν με λίγο οξυζενέ και ιώδιο. Τρώγαμε γλυκά και πίναμε αναψυκτικά χωρίς να είμαστε παχύσαρκοι. Δεν είχαμε playstation, υπολογιστές, internet, τηλεόραση. Είχαμε όμως φίλους. Και παίζαμε. Παίζαμε πολύ. Φτιάχναμε παιχνίδια μόνοι μας από ξύλα. Ακόμα και μπάλες φτιάχναμε με δικά μας υλικά. Πίναμε νερό κατευθείαν από τη βρύση της γειτονιάς και όχι εμφιαλωμένο. Κινηγούσαμε σαύρες και πουλιά με σφεντόνες στην εξοχή χωρίς να μας επιβλέπει κανένας. Κάναμε διακοπές τρεις μήνες τα καλοκαίρια και περνούσαμε ώρες ατέλειωτες στην παραλία χωρίς αντηλιακή κρέμα και χωρίς ιδιαίτερα μαθήματα στο κολυμβητήριο. Φτιάχναμε φανταστικά κάστρα στην άμμο και ψαρεύαμε με ένα αγκίστρι και πέντε μέτρα πετονιά. Ρίχναμε τα κορίτσια με συνεχές κινηγητό και όχι πιάνοντας κουβέντα σε κάποιο chat room. Είχαμε ελευθερία, αποτυχίες, επιτυχίες αλλά και υπευθυνότητα. Και μέσα από όλα αυτά ωριμάσαμε."

Τώρα που το ξανασκέφτομαι καταλαβαίνω πώς μεγαλώσαμε. **Μεγαλώσαμε σαν παιδιά!**